

ОНУФРИК Петро Петрович

Вчений секретар.
Кандидат технічних наук. Старший науковий співробітник. Член-кореспондент Лісівничої академії наук України.
Начальник науково-дослідної частини

Народився 2 жовтня 1945 р. у м. Львові. У 1967 р. закінчив Львівський лісотехнічний інститут (тепер — Національний лісотехнічний університет України), отримавши кваліфікацію інженера-механіка. Кандидат технічних наук за спеціальністю 05.21.05 — «Технологія і обладнання деревообробних виробництв, деревознавство».

Вчене звання старшого наукового співробітника присвоєно за спеціальністю «Технологія і обладнання деревообробних виробництв, деревознавство».

Працював на посадах: інженера-конструктора 225 Промислового комбінату ПРИКВО, м. Львів, старшого інженера, старшого наукового співробітника, начальника науково-дослідного сектора Львівського лісотехнічного інституту, згодом — Українського державного лісотехнічного університету, тепер — Національного лісотехнічного університету України. Нині працює начальником науково-дослідної частини Національного лісотехнічного університету України. Вчений секретар університету. На засадах публічності, принциповості та об'єктивності супроводжує підготовку атестаційних матеріалів здобувачів учених звань.

В університеті відпрацьовує інфраструктуру дослідницького центру інноваційного типу, залучаючи до господарського обігу об'єкти права інтелектуальної власності. Ініціює формування низки малих інноваційних підприємницьких організаційних форм.

Фахівець із питань створення сучасних паркетних виробів орнаментальних композицій конкурентоздатної продукції, що має властивості «кондиціонера природної дії» й виготовляється із вітчизняної сировини з використанням відходів паркетних виробництв.

Сфера діяльності — вирішення науково-технічних проблем розроблення конструкцій клеєних паркетних виробів із тонких функціональних шарів заданих властивостей, технології та техніки їх виготовлення. Запропоновані конструкції виробів містять компенсаторні зони, які враховують вільну зміну елементів виробів та допустимі межі концентрації напружень у них під впливом змін вологи та температури, що забезпечує формостійкість виробів на повний період експлуатації. Результати досліджень і розробок захистив охоронними документами на об'єкти права промислової власності:

– виробі: патентами на промислові зразки: СРСР — № 36901; України — №№ 272, 389, 530, 928, 929, 1363, 3079, 3096, 4449, 6861, 10214, 14202, 15950 із назвами «Кристал», «Стеон», «Квітка», «Гуцульщина», «Вітраж», «Візерунок» та ін.;

– технологію і техніку: а. с. та патентами на винаходи: СРСР — №№ 455846, 829413, 1108014, 1121139, 1371918, 1528656, 1710343; України — №№ 17629А, 19849А за назвою «Способи, пристрої, дереворізальні інструменти».

Серед них нові способи:

– поперечного різання деревини, що доповнює новим рішенням принципові кінематичні схеми різання класифікації проф. Г. І. Грановського;

– формування лицевих покриттів паркетних виробів орнаментальних композицій;

– формування основи паркетних дошок;

– з'єднання паркетних виробів.

Відзначений знаком «Винахідник СРСР» (1989).

Автор 70 наукових і науково-технічних праць.